Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

5. července 2018 * [i]

„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Personál mezinárodních misí Unie – Příslušnost k rozhodování sporů týkajících se pracovních smluv – Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou – Rozhodčí doložka, která byla v poslední pracovní smlouvě stanovena ve prospěch unijních soudů a v předchozích smlouvách ve prospěch bruselských soudů (Belgie) – Rozhodnutí neobnovit poslední smlouvu – Návrh na překvalifikování všech smluvních vztahů na ‚smlouvu na dobu neurčitou' – Návrhy na náhradu škody za neoprávněné propuštění – Zohlednění smluvních vztahů předcházejících poslední smlouvě – Příslušnost Tribunálu Evropské unie"

Ve věci C-43/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. ledna 2017,

**Liam Jenkinson**, s bydlištěm v Killarney (Irsko), zastoupený N. de Montigny a J.-N. Louisem, avocats,

žalobce,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

**Rada Evropské unie**, zastoupená A. Vitrem a M. Bishopem, jako zmocněnci,

**Evropská komise**, původně zastoupená G. Gattinarem, jakož i L. Radu Bouyon a S. Bartelt, jako zmocněnci, poté G. Gattinarem a A. Aresuem, jakož i L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

**Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)**, zastoupená S. Marquardtem a R. Spacem, jakož i E. Orgován, jako zmocněnci,

**Eulex Kosovo**, se sídlem v Prištině (Kosovo), zastoupená M. Vicente Hernandez, avocate, poté E. Raoult, avocate,

žalované v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev (zpravodaj) a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. ledna 2018,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. dubna 2018,

vydává tento

## Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Liam Jenkinson domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 9. listopadu 2016, Jenkinson v. Rada a další (T-602/15, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2016:660), kterým uvedený soud zamítl jeho žalobu, jejímž předmětem byl návrh založený na článku 272 SFEU a znějící na překvalifikování řady smluvních vztahů L. Jenkinsona na „pracovní smlouvu na dobu neurčitou“ a dále na získání náhrady újmy, kterou žalobce utrpěl v důsledku zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou a neoprávněného propuštění, a dále na to, aby bylo určeno, že Rada Evropské unie, Evropská komise a Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) jednaly s žalobcem diskriminačním způsobem, a bylo jim proto uloženo zaplatit mu náhradu škody, a podpůrně návrh založený na mimosmluvní odpovědnosti unijních orgánů.

### Skutečnosti předcházející sporu

2 Skutečnosti předcházející sporu byly popsány v bodech 1 až 6 napadeného usnesení následovně:

„1. Žalobce, Liam Jenkinson, irský státní příslušník, byl nejprve od 20. srpna 1994 do 5. června 2002 zaměstnán Pozorovatelskou misí Evropské unie, která byla zřízena společnou akcí Rady 2000/811/SZBP ze dne 22. prosince 2000 o Pozorovatelské misi Evropské unie (Úř. věst. 2000, L 328, s. 53), a to na základě řady smluv na dobu určitou.

2. Následně byl zaměstnán od 17. června 2002 do 31. prosince 2009 policejní misí Evropské unie, která byla zřízena společnou akcí Rady 2002/210/SZBP ze dne 11. března 2002 o policejní misi Evropské unie (Úř. věst. 2002, L 70, s. 1; Zvl. vyd. 18/01, s. 278), opět na základě řady smluv na dobu určitou.

3. Nakonec byl žalobce zaměstnán od 5. dubna 2010 do 14. listopadu 2014 na základě jedenácti po sobě jdoucích smluv na dobu určitou misí Eulex Kosovo. Mise Eulex Kosovo byla zřízena společnou akcí Rady 2008/124/SZBP ze dne 4. února 2008 o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) (Úř. věst. 2008, L 42, s. 92). Tato společná akce byla opakovaně prodlužována. Rozhodnutím Rady 2014/349/SZBP ze dne 12. června 2014, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX KOSOVO) (Úř. věst. 2014, L 174, s. 42), použitelným na okolnosti projednávané věci, byla prodloužena do 14. června 2016.

4. Naposledy byla společná akce prodloužena, a to do 14. června 2018, rozhodnutím Rady 2016/947/SZBP ze dne 14. června 2016, kterým se mění společná akce 2008/124 (Úř. věst. 2016, L 157, s. 26).

5. Během platnosti své pracovní smlouvy na období od 15. června do 14. října 2014 byl navrhovatel dopisem vedoucího mise Eulex Kosovo ze dne 26. června 2014 informován o skončení svého úkolu a o neobnovení své pracovní smlouvy po 14. listopadu 2014.

6. Poslední smlouva na dobu určitou byla mezi misí Eulex Kosovo a navrhovatelem uzavřena na období od 15. října do 14. listopadu 2014 (dále jen ‚poslední smlouva na dobu určitou') a nebyla obnovena. Tato poslední smlouva na dobu určitou v článku 21 obsahuje ujednání o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie pro spory plynoucí ze smlouvy, a to na základě článku 272 SFEU."

## Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

3 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. října 2015 podal účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) žalobu směřující proti Radě, Komisi, ESVČ, jakož i misi Eulex Kosovo, kterou se domáhal toho, aby Tribunál:

– překvalifikoval jeho smluvní vztah na „pracovní smlouvu na dobu neurčitou", konstatoval porušení smluvních povinností žalovanými v prvním stupni, zejména pak povinnosti oznámení výpovědi při ukončení smlouvy na dobu neurčitou, určil, že jeho propuštění bylo neoprávněné, a v důsledku toho uložil žalovaným v prvním stupni zaplatit mu náhradu újmy utrpěné v důsledku zneužití po sobě jdoucích smluv na dobu určitou, porušení povinnosti oznámení výpovědi a neoprávněného propuštění,

– určil, že Rada, Komise a ESVČ s ním zacházely během jeho práce v mezinárodních misích Evropské unie (dále jen „mise") diskriminačním způsobem, co se týče jeho odměny, důchodových nároků a dalších výhod, rozhodl, že měl být přijat jako dočasný zaměstnanec některé z žalovaných v prvním stupni, a uložil jim v důsledku toho nahradit mu vzniklou škodu,

– a podpůrně uložil žalovaným v prvním stupni na základě jejich mimosmluvní odpovědnosti nahradit mu škodu vyplývající z porušení jejich povinností.

4 Napadeným usnesením Tribunál prohlásil, že je zjevně nepříslušný k rozhodnutí o obou primárně uplatněných bodech návrhových žádání a odmítl podpůrně vznesený bod návrhových žádání jako zjevně nepřípustný. V důsledku toho žalobu zamítl v plném rozsahu a uložil L. Jenkinsonovi náhradu nákladů řízení.

## Návrhová žádání účastníků řízení

5 L. Jenkinson navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení,

– vyhověl žalobě a

– uložil dalším účastnicím řízení náhradu nákladů obou řízení.

6 Rada a Komise navrhují, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil L. Jenkinsonovi náhradu nákladů řízení.

7 ESVČ a mise Eulex Kosovo navrhují, aby Soudní dvůr:

– prohlásil, že je nepříslušný k rozhodování o kasačním opravném prostředku,

– podpůrně kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil L. Jenkinsonovi náhradu nákladů řízení.

8 Kromě toho Rada a ESVČ navrhují, aby v případě, že kasační opravný prostředek bude shledán opodstatněným, odmítl Soudní dvůr kasační opravný prostředek a žalobu jako nepřípustné ve vztahu k nim.

## Ke kasačnímu opravnému prostředku

9 Ve svém kasačním opravném prostředku se R. Jenkinson prostřednictvím prvního bodu návrhových žádání domáhá toho, aby Soudní dvůr zrušil napadené usnesení, a v rámci druhého bodu návrhových žádání toho, aby vyhověl žalobě.

10 ESVČ a mise Eulex Kosovo zpochybňují příslušnost Soudního dvora k projednání kasačního opravného prostředku. Dále mise Eulex Kosovo zpochybňuje přípustnost kasačního opravného prostředku jako celku, zatímco Komise zpochybňuje pouze přípustnost druhého bodu návrhových žádání.

### *K příslušnosti Soudního dvora*

11 Mise ESVČ a Eulex Kosovo v podstatě tvrdí, že Soudní dvůr není příslušný k projednání předloženého kasačního opravného prostředku, jelikož L. Jenkinson opírá svoji argumentaci o pracovní smlouvy předcházející poslední smlouvě na dobu určitou, přičemž na základě rozhodčích doložek uvedených v daných smlouvách jsou k rozhodování o takových sporech příslušné pouze bruselské soudy. Mimoto L. Jenkinson mezitím podal v podstatě totožnou žalobu k tribunal du travail francophone de Bruxelles (frankofonní soud pro pracovněprávní spory v Bruselu, Belgie).

12 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie je Soudní dvůr příslušný k rozhodování o kasačních opravných prostředcích podaných proti rozhodnutím Tribunálu uvedeným v čl. 256 odst. 1 prvním pododstavci SFEU. Je přitom nesporné, že napadené usnesení patří mezi rozhodnutí uvedená v daném ustanovení.

13 Kromě toho je nutné konstatovat, že otázka příslušnosti unijních soudů pro rozhodnutí o opodstatněnosti návrhů uplatňovaných L. Jenkinsonem v prvním stupni spadá s ohledem na obsah napadeného usnesení a návrhy vznesené L. Jenkinsonem před Soudním dvorem mezi meritorní otázky vznesené v rámci tohoto kasačního opravného prostředku.

14 Za těchto podmínek je Soudní dvůr příslušný k rozhodnutí o tomto kasačním opravném prostředku.

### *K prvnímu bodu návrhových žádání kasačního opravného prostředku*

15 Na podporu prvního bodu návrhových žádání, znějícího na zrušení napadeného usnesení, uplatňuje L. Jenkinson v podstatě čtyři důvody kasačního opravného prostředku, z nichž první se týká posouzení Tribunálu, pokud jde o rozsah pravomoci unijních soudů rozhodovat o smluvní stránce sporu. V rámci druhého důvodu uplatňuje smluvní vztahy mezi L. Jenkinsonem na straně jedné a Radou, Komisí a ESVČ na straně druhé. Třetí a čtvrtý důvod vycházejí nesprávných právních posouzení, kterých se Tribunál dopustil při posuzování návrhů týkajících se mimosmluvní odpovědnosti orgánů a rozdělení nákladů řízení.

16 Rada, ESVČ a mise Eulex Kosovo zpochybňují zejména přípustnost argumentů uplatňovaných na podporu tohoto prvního bodu návrhových žádání.

*K přípustnosti prvního bodu návrhových žádání*

17 Rada a ESVČ mají za to, že kasační opravný prostředek je nepřípustný ve vztahu k nim. Nebyly stranami poslední smlouvy na dobu určitou a nemohou být považovány za „zaměstnavatele" L. Jenkinsona, což Tribunál konstatoval v bodě 40 napadeného usnesení, aniž byl tento bod v řízení o kasačním opravném prostředku zpochybněn. Dále nebyl L. Jenkinsonem označen žádný akt, který by měl zakládat jejich mimosmluvní odpovědnost.

18 Mise Eulex Kosovo tvrdí, že kasační opravný prostředek není dostatečně jasný ani přesný k tomu, aby si mohla připravit svou procesní obranu a aby o něm Soudní dvůr mohl rozhodnout.

19 Pokud jde o námitky vznesené Radou a ESVČ, je třeba připomenout, že podle článku 171 jednacího řádu Soudního dvora se kasační opravný prostředek doručuje ostatním účastníkům řízení v dotčené věci před Tribunálem. Není přitom sporu o tom, že Rada a ESVČ patřily mezi účastníky řízení před Tribunálem.

20 Kromě toho je nutné konstatovat, že argumentace Rady a ESVČ směřující k prokázání údajné nepřípustnosti kasačního opravného prostředku ve vztahu k nim vychází z argumentů, které se týkají meritorní stránky věci, a sice příslušnosti Tribunálu k rozhodnutí o nárocích L. Jenkinsona ve vztahu k nim, a nikoli přípustnosti tohoto kasačního opravného prostředku.

21 Pokud jde o argumentaci mise Eulex Kosovo vycházející z *exceptio obscuri libelli*, je třeba uvést, že i když uvedená mise uvádí v tomto ohledu konkrétní argumentaci k argumentaci L. Jenkinsona ohledně druhého bodu návrhových žádání jeho kasačního opravného prostředku, není tomu tak v případě argumentace uplatňované na podporu prvního bodu návrhových žádání.

22 Mimoto je nutné konstatovat, že ve všech čtyřech důvodech uplatněných na podporu prvního bodu návrhových žádání kasačního opravného prostředku L. Jenkinson přesně uvedl body odůvodnění napadeného usnesení, které zpochybňuje, takže argumenty, které v tomto ohledu uvádí, jsou dostatečně jasné a přesné k tomu, aby umožnily žalovaným v prvním stupni připravit si obranu, jak potvrzují jejich kasační odpovědi. V důsledku toho může Soudní dvůr rozhodnout o všech čtyřech důvodech uplatněných na podporu prvního bodu návrhových žádání.

23 Z toho plyne, že námitky týkající se přípustnosti prvního bodu návrhových žádání vznesené Radou, ESVČ a misí Eulex Kosovo musí být odmítnuty jako neopodstatněné.

*K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku*

24 První důvod kasačního opravného prostředku lze rozdělit na čtyři části, z nichž je nejprve třeba zkoumat třetí část, a to současně s druhým důvodem kasačního opravného prostředku.

– *Argumentace účastníků řízení*

25 Prostřednictvím třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku L. Jenkinson uvádí, že Tribunál měl v bodě 39 napadeného usnesení za to, že jelikož je příslušný pouze, pokud jde o poslední smlouvu na dobu určitou, nemůže rozhodnout o účincích dříve uzavřených pracovních smluv. Změnu veškerých smluvních vztahů s žalovanými v prvním stupni na smlouvu na dobu neurčitou přitom v žádném případě nelze oddělit od existence poslední smlouvy na dobu určitou a od jejího ukončení. Není totiž možné, aby navrhovatel dosáhl překvalifikování svých smluvních vztahů částečně před bruselskými a částečně před unijními soudy. Tribunál se tak v napadeném usnesení podle L. Jenkinsona dopustil mj. nesprávného právního posouzení.

26 Prostřednictvím svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku L. Jenkinson zejména tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 40 napadeného usnesení odmítl svou příslušnost k rozhodnutí o návrzích znějících na to, aby byly Rada, Komise a ESVČ shledány odpovědnými za diskriminační zacházení, kterému byl vystaven, pokud jde o odměnu, důchodové nároky a další výhody. V této souvislosti L. Jenkinson uvádí, že smluvní vztahy s jinými misemi než Eulex Kosovo byla uzavírány rozhodnutími dotčených orgánů, přinejmenším Rady, a vyvozuje z toho, že tyto orgány tedy přebírají práva a povinnosti uvedených misí. Měly by tudíž nést odpovědnost za důsledky smluvních závazků, které tyto mise měly vůči svým zaměstnancům.

27 Komise zejména s ohledem na argumenty uváděné v rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku připomíná, že zohlednění předmětu sporu nemůže být učiněno nepříslušným soudem, jelikož otázka příslušnosti předchází otázce týkající se věci samé.

28 Co se týče druhého žalobního důvodu, Komise má za to, že argumenty L. Jenkinsona jsou irelevantní, jelikož nezpochybnil body 30, 31 a 35 napadeného usnesení, v nichž Tribunál uvedl, že poslední pracovní smlouva na dobu určitou byla uzavřena výhradně s misí Eulex Kosovo „jakožto zaměstnavatelem“, takže pouze tato mise, která má právní způsobilost k uzavírání takových smluv, může být považována za zaměstnavatele. Argumenty týkající se údajného přechodu práv a povinností misí, pro něž žalobce pracoval, na všechny tři dotčené orgány nemohou uvedené úvahy Tribunálu zpochybnit.

29 Pokud jde o třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, Rada podotýká, že doba platnosti poslední smlouvy na dobu určitou nemůže ovlivnit nárok navrhovatele na dosažení požadovaného překvalifikování jeho postavení před belgickými soudy, a zdůrazňuje, že L. Jenkinson neprokazuje, že by doložka o soudní příslušnosti v poslední smlouvě na dobu určitou činila doložky obsažené v předchozích smlouvách zakládající příslušnost belgických soudů neplatnými ani že by toto bylo vůlí smluvních stran.

30 Pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku, Rada tvrdí, že nebyla stranou žádné smlouvy uzavřené L. Jenkinsonem, a uvádí, že rozhodnutí zřizující mise, jakož i strategické řízení, kterým je Rada pověřena, nemají žádnou spojitost s konkrétními smlouvami uzavřenými s personálem přiděleným k misím. Rada má sice pravomoc rozhodnout o snížení počtu členů mise pro řešení krizí, jejím případném zrušení a organizační struktuře, avšak o smluvních podmínkách zaměstnání a jejich plnění Rada nerozhoduje. O napadeném konkrétním zacházení tedy nerozhodla Rada a neexistují v tomto ohledu žádné zpochybňované akty Rady. Je totiž nesporné, že mise Eulex Kosovo je nadána právní osobností a je odpovědná za veškeré stížnosti a povinnosti spojené s výkonem svého pověření.

31 Co se týče třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, ESVČ má za to, že z žaloby a z argumentů uplatňovaných L. Jenkinsonem vyplývalo, že tento své návrhy založil na všech svých pracovních poměrech s misí Eulex Kosovo, a zejména na neobnovení svého zaměstnání, které mu bylo oznámeno během platnosti smlouvy předcházející poslední smlouvě na dobu určitou. V důsledku toho se spor týkal nikoliv poslední smlouvy na dobu určitou, ale předchozího smluvního vztahu. Jelikož není zpochybňováno, že všechny předchozí pracovní smlouvy obsahovaly doložku zakládající soudní příslušnost belgických soudů, nedopustil se Tribunál žádného nesprávného právního posouzení. Mimoto L. Jenkinson nevysvětluje, z jakého důvodu by měla poslední smlouva na dobu určitou pozměnit předchozí smlouvy.

32 Pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku, ESVČ namítá, že Tribunál správně rozhodl, že nebyla smluvní stranou poslední smlouvy na dobu určitou.

33 Co se týče třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, mise Eulex Kosovo má za to, že jelikož pouze poslední smlouva na dobu určitou obsahuje doložku o příslušnosti unijních soudů a takové rozhodčí doložky musí být vykládány restriktivně, nedopustil se Tribunál žádného

nesprávného právního posouzení, když se prohlásil nepříslušným, pokud jde o nároky L. Jenkinsona založené na jeho předchozích smlouvách. Nic neumožňuje *ex post* zpochybnit souhlas L. Jenkinsona s doložkami zakládajícími příslušnost belgických soudů, které byly součástí předchozích smluv.

– *Závěry Soudního dvora*

34 Vzhledem k tomu, že L. Jenkinson argumentací uplatňovanou v rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku v podstatě zpochybňuje posouzení Tribunálu, podle kterého nelze jeho příslušnost rozšířit na smlouvy předcházející poslední smlouvě na dobu určitou, je třeba připomenout, že Tribunál v bodech 23, 26 a 38 až 40 napadeného usnesení rozhodl zejména toto:

„23 […] [J]elikož byla projednávaná žaloba podána podle článku 272 SFEU, je Tribunál příslušný pouze ve věcech týkající se poslední smlouvy na dobu určitou, a to na základě v ní obsažené rozhodčí doložky. Tribunál je zjevně nepříslušný pro rozhodování ve věcech, které by mohly být důsledkem plnění pracovních smluv žalobce předcházejících poslední smlouvě na dobu určitou, jež výslovně stanovily příslušnost belgických soudů, a tudíž pro rozhodování o předložené žalobě v rozsahu, v němž se týká účinků těchto smluv.

[…]

26 Dosah ujednání o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie je výslovně omezen na spory týkající se poslední smlouvy na dobu určitou a nemůže se vztahovat na předchozí smlouvy stanovující příslušnost jiných soudů.

[…]

38 Tribunál je příslušný na základě článku 272 SFEU pouze v souvislosti s poslední smlouvou na dobu určitou uzavřené mezi žalobcem a Eulex Kosovo.

39 V první řadě z výše uvedeného vyplývá, že Tribunál je zjevně nepříslušný k rozhodnutí o první části hlavních bodů návrhových žádání. První bod návrhových žádání, znějící na překvalifikování všech smluvních vztahů žalobce s jednotlivými misemi, které byly jeho postupnými zaměstnavateli, na smlouvy na dobu neurčitou, předpokládá zohlednění účinků předchozích pracovních smluv uzavřených mezi těmito misemi a žalobcem, které výslovně stanovují příslušnost belgických soudů. Vzhledem k tomu, že se příslušnost Tribunálu omezuje na poslední smlouvu na dobu určitou, neumožňuje mu rozhodnout o tomto bodě návrhových žádání. Tribunál je rovněž zjevně nepříslušný pro podpůrné návrhy domáhající se určení, že žalované porušily povinnost oznámení výpovědi v rámci ukončení smlouvy na dobu neurčitou a že propuštění žalobce mělo zneužívající povahu. Tribunál je rovněž zjevně nepříslušný k rozhodnutí o návrzích na náhradu škody, které jsou akcesorické k výše uvedeným návrhům, znějících na náhradu újmy plynoucí ze zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou, porušení povinnosti oznámení výpovědi a neoprávněného propuštění.

40 V druhé řadě je Tribunál zjevně nepříslušný k rozhodnutí o druhé části hlavních bodů návrhových žádání v rozsahu, v němž znějí na určení, že ESVČ, Rada a Komise zacházely s žalobcem během jeho zaměstnání v misích diskriminačně, co se týče jeho odměny, důchodových nároků a dalších výhod, a že měl být přijat jako dočasný zaměstnanec některé z nich, a na získání náhrady újmy z toho plynoucí. Tyto body návrhových žádání totiž směřují proti Radě, Komisi a ESVČ, které nejsou stranami poslední smlouvy na dobu určitou, a týkají se tedy předchozích smluvních vztahů, pro něž není Tribunál příslušný.“

35 Podle článku 274 SFEU nejsou spory, jejichž stranou je i Unie, vyňaty z pravomoci vnitrostátních soudů, s výhradou pravomocí přiznaných Soudnímu dvoru Smlouvami.

36 Podle článku 272 SFEU má Soudní dvůr pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Unií nebo na její účet.

37 Článek 256 odst. 1 SFEU upřesňuje, že Tribunál je příslušný rozhodovat v prvním stupni ve věcech uvedených zejména v článku 272 SFEU.

38 S ohledem na tato ustanovení se příslušnost Tribunálu založená rozhodčí doložkou odchyluje od obecné právní úpravy, a tudíž musí být vykládána restriktivně (rozsudek ze dne 18. prosince 1986, Komise v. Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, bod 11).

39 Mimoto, ačkoli může být v rámci rozhodčí doložky sjednané na základě článku 272 SFEU Tribunál povolán k rozhodnutí sporu s tím, že přitom použije vnitrostátní právo, kterým se smlouva řídí, jeho příslušnost pro rozhodování sporu, který se týká této smlouvy, se posuzuje pouze s ohledem na ustanovení tohoto článku a formulaci rozhodčí doložky a není možné vůči němu namítat ustanovení vnitrostátního práva, která údajně brání jeho příslušnosti (rozsudek ze dne 26. února 2015, Planet v. Komise, C-564/13 P, EU:C:2015:124, bod 21 a citovaná judikatura).

40 Z toho plyne, že Tribunál může rozhodovat pouze o návrzích, které vyplývají ze smlouvy uzavřené Unií, jež obsahuje rozhodčí doložku, nebo které přímo souvisejí s povinnostmi vyplývajícími z této smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 1986, Komise v. Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, bod 11).

41 V důsledku toho je třeba ověřit, zda v rozporu se závěry Tribunálu rozhodčí doložky vložené do dotčených pracovních smluv nesvěřují Tribunálu pravomoc k rozhodnutí o návrzích předložených L. Jenkinsonem v rámci žaloby, kterou podal k Tribunálu.

42 Jak uvedl Tribunál v bodech 21 a 22 napadeného usnesení, v tomto ohledu je nesporné, že všechny předchozí pracovní smlouvy uzavřené mezi misemi a navrhovatelem obsahují doložku výslovně stanovující, že spory plynoucí z těchto smluv nebo jich se týkající spadají do příslušnosti bruselských soudů a že pouze poslední smlouva na dobu určitou výslovně stanoví, a to v článku 21, že ve sporech plynoucích z této smlouvy nebo se jí týkajících je na základě článku 272 SFEU příslušný Soudní dvůr.

43 Z toho vyplývá, že jelikož byla žaloba podána na základě článku 272 SFEU, je Tribunál příslušný rozhodovat v zásadě pouze o návrzích, které vyplývají z poslední smlouvy na dobu určitou nebo které mají přímý vztah k povinnostem vyplývajícím z této smlouvy.

44 Nicméně, jak uvedl generální advokát v bodech 45 a 46 svého stanoviska, pokud jde o pracovní poměr obdobný poměru v projednávané věci tím, že se týká řady po sobě jdoucích pracovních smluv uzavřených během patnácti let, z nichž pouze poslední čtyři obsahovaly rozhodčí doložku zakládající příslušnost Soudního dvora rozhodovat všechny spory týkající se platnosti, výkladu nebo plnění uvedených smluv, Soudní dvůr rozhodl, že to, že tatáž rozhodčí doložka není obsažena v předchozích smlouvách a v prvních letech dokonce neexistovaly ani písemné smlouvy, nemůže bránit tomu, aby Soudní dvůr při svém posuzování vztahů mezi stranami přihlížel ke všem uzavřeným smlouvám (rozsudek ze dne 1. července 1982, Porta v. Komise, 109/81, EU:C:1982:253, bod 10).

45 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co konstatoval Tribunál v bodech 23, 26 a 38 až 40 napadeného usnesení, může být jeho příslušnost rozšířena i na předchozí pracovní smlouvy stanovující příslušnost bruselských soudů pod podmínkou, že žaloba podaná L. Jenkinsonem obsahuje návrhy, které vyplývají z poslední smlouvy na dobu určitou nebo které mají přímý vztah k povinnostem, které z ní plynou.

46 Jak vyplývá z bodu 10 napadeného usnesení, v tomto ohledu se L. Jenkinson prostřednictvím primárně uplatněných bodů návrhových žádání domáhal, aby Tribunál v podstatě překvalifikoval všechny jeho smluvní vztahy na pracovní smlouvu na dobu neurčitou a přiznal mu práva, která mu dle něj mohou vzniknout takovou změnou.

47 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 47 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že nároky L. Jenkinsona souvisí s existencí jediného a kontinuálního pracovního poměru na základě řady smluv na dobu určitou, znějí na překvalifikování všech uzavřených smluv a jsou založeny na všech těchto smlouvách, včetně poslední smlouvy na dobu určitou.

48 V důsledku toho je třeba konstatovat, že žaloba podaná L. Jenkinsonem obsahovala návrhy, které jsou odvozeny rovněž z poslední smlouvy na dobu určitou.

49 Z výše uvedených úvah vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že se v bodech 39 a 40 napadeného usnesení prohlásil zjevně nepříslušným k rozhodování o návrhových žádáních uplatněných primárně z důvodu, že návrhy L. Jenkinsona s obnášejí zohlednění účinků předchozích pracovních smluv.

50 S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 44 tohoto rozsudku měl totiž Tribunálu v projednávaném případě ověřit, zda a případně v jakém rozsahu mohl při svém posuzování návrhů L. Jenkinsona zohlednit předchozí pracovní smlouvy.

51 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba vyhovět třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a druhému důvodu kasačního opravného prostředku uplatněným na podporu prvního bodu návrhových žádání, a zrušit tak napadené usnesení, aniž je třeba se zabývat ostatními částmi prvního důvodu kasačního opravného prostředku a třetím a čtvrtým důvod kasačního opravného prostředku uplatněnými na podporu tohoto bodu návrhových žádání, které se týkají posouzení podpůrně uplatněné argumentace Tribunálem a rozdělení nákladů řízení v prvním stupni.

***Ke druhému bodu návrhových žádání kasačního opravného prostředku***

52 Svým druhým bodem návrhových žádání L. Jenkinson navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl žalobě, kterou podal k Tribunálu.

53 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může posledně jmenovaný v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.

54 Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí L. Jenkinson, stav sporu nedovoluje vydat konečné rozhodnutí.

55 Vzhledem k tomu, že se Tribunál omezil na posouzení své příslušnosti a přípustnosti žaloby, aniž se zabýval meritem věci, je totiž třeba připomenout, že z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že se o věc, ve které soudní řízení nedovoluje rozhodnout o meritu žaloby podané k Tribunálu, jedná v zásadě tehdy, pokud uvedený soud žalobu odmítl jako nepřípustnou tím, že vyhověl námitce nepřípustnosti, aniž spojil její posuzování s věcí samou (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. prosince 2009, přezkum M v. EMEA, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, bod 29 a citovaná judikatura).

56 Za určitých podmínek je sice možné rozhodnout o meritu žaloby, přestože se řízení v prvním stupni omezilo na námitku nepřípustnosti, které Tribunál vyhověl. Tak tomu může být tehdy, pokud zrušení napadeného rozsudku nebo usnesení nutně vyžaduje určité řešení merita dotčené žaloby nebo pokud přezkum merita žaloby na neplatnost spočívá na argumentech, které mezi sebou účastníci řízení

konfrontovali v rámci kasačního opravného prostředku na základě úvah soudu rozhodujícího v prvním stupni (rozsudek ze dne 17. prosince 2009, přezkum M v. EMEA, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, bod 30 a citovaná judikatura).

57 Jak správně tvrdí Komise, v projednávaném případě přitom neexistují takové zvláštní okolnosti umožňující, aby Soudní dvůr sám rozhodl o meritu žaloby.

58 Z toho plyne, že tato věc musí být vrácena Tribunálu a druhý bod návrhových žádání musí být zamítnut.

**K nákladům řízení**

59 Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

**1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 9. listopadu 2016, Jenkinson v. Rada a další (T-602/15, EU:T:2016:660), se zrušuje.**

**2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**

**3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.

i — Bod 40 tohoto znění byl po jeho prvním online zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.